

การวิเคราะห์การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะ
ในหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหุนานเฟิร์สเนอร์มอล*
ANALYSIS OF THE INTEGRATION OF CULTURAL HERITAGE TO DEVELOP
ART TEACHING IN CHINESE CALLIGRAPHY COURSE OF HUNAN
FIRST NORMAL UNIVERSITY

หลิน ชิวชิว¹, ชัยยศ วณิชพัฒนานาวัต², กรวรรณ งามวรรณ³
Lin Qiuqiu¹, Chaiyot Vanitwatthanawanuwat², Khorawan Ngamvoratham³
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี^{1,2,3}
Faculty of Fine and Applied Arts Bangkok Thonburi University^{1,2,3}
Email : lin.kmitl2024@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสถานะของการเขียนพู่กันจีนในแคว้นฉิน อัน
และปัญหาในการพัฒนาของรายวิชาในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหุนานเฟิร์สเนอร์
มอล และ 2) วิเคราะห์ปัญหาของหลักสูตรและการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการ
สอนศิลปะในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนในมหาวิทยาลัยหุนานเฟิร์สเนอร์มอล การวิจัยนี้เป็นการวิจัย
เชิงคุณภาพ ดำเนินการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม ใบไผ่ฉินและอันที่ขุดพบในห
นนาน โดยอ้างอิงจากแหล่งข้อมูล ได้แก่ หนังสือ บทความวิชาการ เอกสารวิจัย และบทความ และใช้
วิธีการวิเคราะห์ SWOT เพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษร
ใบไผ่ฉินและอัน เพื่อประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามของหลักสูตร เพื่อให้แนวทางใน
การพัฒนาหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษรไม้ไผ่และผ้าไหมฉินและอัน สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้าน
ใบไผ่ฉินและอัน และผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษรจากมณฑลหุนาน จำนวน 5 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ใช้วิธีการวิเคราะห์จากเนื้อหาการสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) หุนานอุดมไปด้วยมรดกทางวัฒนธรรมของใบฉินและอัน และมี
สถานที่ 6 แห่งที่มีการขุดค้นมรดกทางวัฒนธรรมของใบฉินและอัน หลักสูตรการเขียนพู่กันจีนและ
การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและอันเปิดสอนหลักสูตร แต่มีปัญหาใน
วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและวิธีการสอน และ 2) การบูรณาการสามประการของใบฉินและอันกับ
มรดกทางวัฒนธรรมและหลักสูตรการเขียนพู่กันจีน สามารถใช้เป็นแนวทางและการอ้างอิงสำหรับการ
พัฒนาการเรียนการสอนศิลปะในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหุนานเฟิร์สเนอร์มอล

คำสำคัญ : การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมใบไผ่ฉินและอัน; หลักสูตรการเขียนพู่กันจีน;
มหาวิทยาลัยหุนานเฟิร์สเนอร์มอล

ABSTRACT

This research objects 1) to study the status of Chinese calligraphy in Qin and Han, and the development problems of the Chinese calligraphy course in Hunan First Normal University, and 2) to analyze the problems of the course and the integration of cultural heritage in the development of art teaching in the Chinese calligraphy course in Hunan First Normal University. This research is qualitative research. The research conducted a literature review on the cultural heritage of Qin and Han bamboo slips excavated in Hunan, referring to the sources of information, including books, academic articles, research papers, and articles. The SWOT analysis method was used to analyze the environment of the Qin and Han bamboo slip calligraphy course to assess the strengths, weaknesses, opportunities, and threats of the course, in order to provide guidelines for the development of the Qin and Han bamboo slip and silk calligraphy course. Five experts in Qin and Han bamboo slips and experts in calligraphy from Hunan Province were interviewed. The research instrument was a semi-structured interview, and the content analysis method was used.

The result of the 1) Hunan is rich in Qin and Han bamboo slip cultural heritage and there are six sites where Qin and Han bamboo slip cultural heritage has been excavated. The Chinese calligraphy course and the integration of Qin and Han dynasty cultural heritage are offered but there are problems in the purpose of the course and teaching methods, and 2) the three integrations of Qin and Han bamboo leaf with Chinese calligraphy cultural heritage and curriculum can be used as a guide and reference for the development of art teaching in the Chinese calligraphy course of Hunan First Normal University.

Keywords : Qin and Han bamboo leaf cultural heritage integration, Chinese calligraphy curriculum; Hunan First Normal University

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 กิจกรรมการเขียนอักษรจีนที่บ้านก็เริ่มมีมากขึ้น และการแข่งขันและนิทรรศการการเขียนอักษรจีนทุกระดับทุกประเภทก็เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา จนทำให้การเขียนอักษรจีนมีบทบาทสำคัญในการทูตทางวัฒนธรรม การสร้างสาขาวิชาการเขียนอักษรจีนก็ค่อย ๆ พัฒนาขึ้น ในแวดวงการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับ การเขียนอักษรจีนในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก และปัจจุบันมีมากกว่า 10 สาขาวิชา ดูเหมือนว่าสิ่งเหล่านี้จะบ่งชี้ถึงอนาคตทางวัฒนธรรมของการเขียนอักษรจีน อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ปัจจุบัน การสอนการเขียนอักษรจีนในวิทยาลัยทั่วไป ซึ่งเป็นองค์กรสำคัญในการทำให้การเขียนอักษรจีนเป็นที่นิยม แต่กลับกลายเป็นปัญหาที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน (Cao Junping, 2004) แม้ว่าการศึกษากการเขียนอักษรจีนระดับสูงของ

ประเทศจะประสบความสำเร็จ แต่ก็ไม่สามารถละเลยปัญหาที่มีอยู่ได้ โดยรวมแล้ววิทยาลัยทั่วไปให้ความสำคัญกับ "ทักษะพื้นฐานของนักศึกษาทั่วไป" มากเกินไป หลักสูตรมีขอบเขตกว้างแต่ไม่ละเอียดลึกซึ้ง และขาดการฝึกอบรมระดับมืออาชีพ ปรากฏการณ์ของ "การเข้าใจทั้งการวิจัยเชิงทฤษฎีและการสร้างสรรค์ทางเทคนิค" เป็นเรื่องที่ถูกหยิบยกขึ้นมา การพัฒนาหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สเนอร์มอล ถือเป็นวิธีสำคัญในการปลูกฝังความรู้ด้านศิลปะของนักศึกษา ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในฐานะสมบัติล้ำค่าทางวัฒนธรรมของชาติจีน การผสมผสานมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นเข้ากับหลักสูตรการเขียนอักษรจีนจึงได้กลายเป็นประเด็นปัญหาในการวิจัย

ประเด็นสำคัญของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นกับหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยครูหูหนานให้ถ่องแท้และลึกซึ้งยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสามารถสะท้อนความลึกซึ้งและขอบเขตของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น เนื้อหาหลักสูตรครอบคลุมความหมายและลักษณะทางศิลปะของมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นอย่างครบถ้วน และวิธีการสอนสามารถส่งเสริมความเข้าใจและความเชี่ยวชาญของนักศึกษาเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับ Hunan First Normal ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถช่วยให้เกิดความเข้าใจประเด็นสำคัญและทิศทางของการบูรณาการหลักสูตรการเขียนอักษรจีนกับมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ครูสามารถออกแบบเนื้อหาหลักสูตรอย่างครอบคลุมอิงตามรูปแบบของการจัดการ และแสดงเสน่ห์ทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นให้นักเรียนได้รับรู้และเข้าใจ ในแง่ของวิธีการสอน ครูสามารถดึงเอาแนวคิดสร้างสรรค์ที่ได้จากการศึกษามาใช้เพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ในขณะเดียวกัน ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมและศิลปะการเขียนอักษรจีนเองก็สามารถเจาะลึกลงไปได้ และสามารถปรับปรุงคุณภาพและวิธีการสอน นักเรียนที่มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สเนอร์มอล นับว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมสำคัญในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น การเรียนรู้มรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นจะช่วยให้นักเรียนสามารถขยายขอบเขตทางความคิดและการสร้างสรรค์ศิลปะการเขียนอักษรจีนของจีนโบราณได้ Yu Xiaoyong (2016) เสนอว่าการประดิษฐ์ตัวอักษรด้วยไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฮั่นเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้การเขียนอักษรจีน ในกระบวนการเรียนรู้การเขียนอักษร การผสมผสานไม้ไผ่และไหมเข้ากับการเขียนอักษรอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนอักษรของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาความรู้ทางวัฒนธรรมและความสามารถด้านสุนทรียศาสตร์อีกด้วย

Liu Zhenghong และ Sun Lei (2022) กล่าวว่า การผสมผสานระหว่างการศึกษาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และศิลปะ สามารถเพิ่มการปกป้อง การพัฒนา การเผยแพร่ และนวัตกรรมของวัฒนธรรมแห่งชาติที่เป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ให้สูงสุด การตระหนักถึงการสืบทอดและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นโดยผ่านหลักสูตรการเขียนอักษรจีนมีความสำคัญเชิงปฏิบัติที่สำคัญสำหรับการขยายทฤษฎีการศึกษาการเขียนอักษร

การเสริมสร้างการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรม การส่งเสริมการสืบทอดและการใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรม และแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการเขียนอักษร ด้วยเหตุปัจจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นกับหลักสูตรการเขียนตัวอักษรจีน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการเขียนอักษรจีน ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภายในและภายนอก ตลอดจนใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ให้ได้รูปแบบแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะในหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล อันจะยังประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เข้าใจ สืบทอดและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมต่อไปอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสถานะของการเขียนพู่กันจีนในแคว้นฉิน ฮั่น และปัญหาในการพัฒนาของรายวิชาในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล

2.2 วิเคราะห์ปัญหาของหลักสูตรและการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนในมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบผลการศึกษาสถานะของการเขียนพู่กันจีนในแคว้นฉิน ฮั่น และปัญหาในการพัฒนาของรายวิชาในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล

3.2 ได้ทราบผลการวิเคราะห์ปัญหาของหลักสูตรและการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะในหลักสูตรการเขียนพู่กันจีนในมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการวิจัยโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผสมรวมหลักสูตรการเขียนอักษรกับมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น ใช้อักษรในหนังสือไม้ไผ่และผ้าไหม และสำรวจและคิดเกี่ยวกับแนวทางการผสมรวมอักษรทางการของหนังสือไม้ไผ่และผ้าไหมกับรูปแบบอักษรทางการของจารึกบนแท่นหินสมัยราชวงศ์ฮั่น (Wang Yu, 2023) ได้มีการสำรวจภาคสนามเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียนการสอนจริงของมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สเพื่อรับข้อมูลจากแหล่งโดยตรง ให้สัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลจากเนื้อหาการสัมภาษณ์ เมื่อพิจารณาถึงเป้าหมายการวิจัย วิธีการวิเคราะห์ SWOT จะถูกใช้เพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนภายใน ตลอดจนโอกาสและภัยคุกคามจากภายนอกอย่างเป็นระบบ จากมุมมองของจุดแข็ง มรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นสามารถสร้างรูปแบบศิลปะที่มีเอกลักษณ์และเทคนิควิธีสำหรับหลักสูตรการเขียนอักษรได้ ข้อเสียคือเงื่อนไขในทางปฏิบัติที่จำกัดในกระบวนการบูรณาการ โอกาสอยู่ที่การให้ความสำคัญที่เพิ่มมากขึ้นในการปกป้องและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ภัยคุกคามอาจมาจากการแข่งขันของรูปแบบศิลปะอื่นๆ และความไม่แน่นอนของการจัดสรรทรัพยากร และได้เชิญผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประดิษฐ์ตัวอักษร การเขียนตัวอักษรจีน ด้านศิลปะและด้านมรดกวัฒนธรรม จำนวน 5 คน การวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้อย่างครอบคลุมทำให้สามารถสำรวจ

วิธีการและรูปแบบการบูรณาการที่เหมาะสมที่ตรงเป้าหมาย ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาหลักสูตร การสร้างสรรค์วิธีการสอน และการเสริมสร้างการบูรณาการทรัพยากร

ตารางที่ 1 รายชื่อและข้อมูลผู้เชี่ยวชาญผู้ให้สัมภาษณ์การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะ

ชื่อ	ตำแหน่ง	สาขา	ทักษะหรือความรู้พิเศษ	สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง
ฉินหยางจิง	ผู้อำนวยการสำนักงานศิลปะการเขียนอักษรจีนของสถาบันจิตรกรรมและศิลปะการเขียนอักษรหูหนาน อาจารย์ผู้สอนหลักของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเซี่ยงถาน	การวิจัยการประดิษฐ์ตัวอักษร	การวิจัยการประดิษฐ์ตัวอักษร	สถาบันจิตรกรรมหูหนาน	สถาบันจิตรกรรมหูหนาน
ฉินซ่งฉาง	อาจารย์มหาวิทยาลัยหูหนาน (อาจารย์ที่ปรึกษาระดับปริญญาเอก)	มรดกวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหม	ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่	วิทยาลัย YueLu แห่งมหาวิทยาลัยหูหนาน	ศาสตราจารย์
หลี่เจี๋ยเกิง	ผู้อำนวยการคณะออกแบบและศิลปกรรม มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฉางชา	การศึกษาด้านการเขียนอักษร	การวิจัยเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการศึกษาด้านการเขียนอักษร	สถาบันเทคโนโลยีแห่งเมืองฉางชา	ศาสตราจารย์
ไฉ่ฮุยเหมิง	คณบดีคณะศิลปกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล	การศึกษาด้านศิลปะ	การวิจัยเชิงทฤษฎีด้านการศึกษาศิลปะ	มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล	ศาสตราจารย์
เฟิงเกา	ผู้เชี่ยวชาญประจำคณะศิลปกรรมและการออกแบบ มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล	การประดิษฐ์ตัวอักษร	การวิจัยเชิงทฤษฎีของการประดิษฐ์ตัวอักษรหูหนาน	มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล	อาจารย์ / ผู้เชี่ยวชาญ

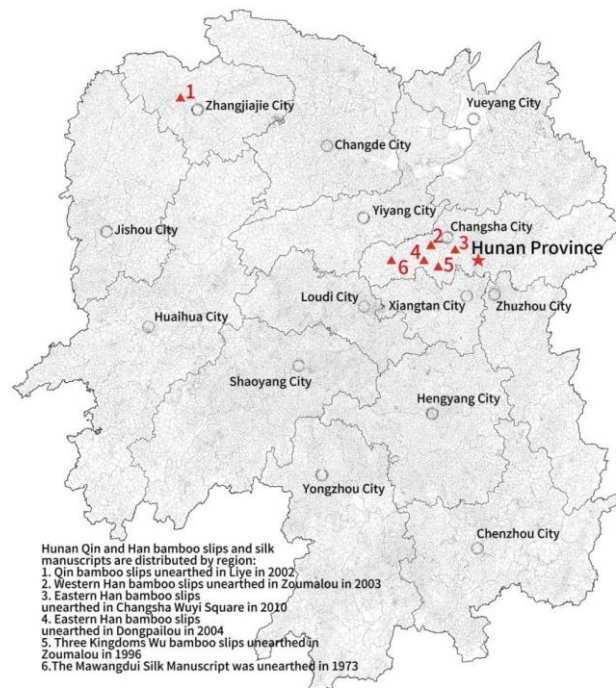
การรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเขียนพุทฺถ์จีนและการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของหูหนานจีนและอื่นจากแหล่งต่างๆ การทบทวนวรรณกรรม: ทบทวนเอกสารประวัติศาสตร์ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับไม้ไผ่และไหมของหูหนานจีนและอื่น และเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบศิลปะของไม้ไผ่และไหมของจีนและอื่นที่ค้นพบในหูหนาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค้นพบไม้ไผ่สมัยราชวงศ์ฉินและอื่นในหูหนาน

เลขที่	ไม้ไผ่และผ้าไหมจีนและอื่นค้นพบในหูหนาน
1	โค วานจิน. (2023) บันทึกพงศาวดารของ Liye Qin (เล่ม 1) กวางสี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกวางสี
2	พิพิธภัณฑสถานไม้ไผ่เมืองฉางซา ศูนย์วิจัยวรรณกรรมไหมและภูมิหลังมหาวิทยาลัยหูหนาน หลี่เอ๋อเวียน และคณะ (2023) สารสำคัญที่คัดสรรจากหนังสือของราชวงศ์ฮั่นตะวันตกเมืองฉางซา ชูหลู่ หูหนาน: สโมสรหนังสือ Yuelu
3	Song Shaohua, Zhang Chunlong, Huang Puhua. (2013) คัดเลือกการค้นพบจากมณฑลหูหนาน: ชมรมหนังสือ Yuelu
4	สถาบันโบราณวัตถุและโบราณคดีแห่งเมืองฉางซา สถาบันโบราณวัตถุแห่งจีน (2006) ชุมประตู่ทางตะวันออกของเมืองฉางซา ยุคราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์โบราณวัตถุแห่งเมืองฉางซา
5	ซู ชาง. (2021). การจัดเรียงและศึกษาเอกสารราชการ. ปักกิ่ง: สำนักพิมพ์สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย
6	สถาบันโบราณวัตถุและโบราณคดีเทศบาลเมืองฉางซา ศูนย์วิจัยและอนุรักษ์แห่งมหาวิทยาลัยชิงหัว สถาบันมรดกวัฒนธรรมจีน โดยสถาบัน Yuelu แห่งมหาวิทยาลัยหูหนาน 2558 การคัดเลือกและตีความแผ่นหินสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออกในจัตุรัสหวู่ยี่ เมืองฉางซา สำนักหนังสือจีนและตะวันตก
7	Yu Hongtao. (2017). การจำแนกประเภทและการวิจัยเอกสารของ Liye Qin [วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่ยังไม่ได้เผยแพร่] มหาวิทยาลัย Jilin
8	RuPuPing. (2018). Mawangdui simplified and silk words correction. [วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกที่ยังไม่ได้เผยแพร่] มหาวิทยาลัยครูจินตะวันออก
9	Lei Yong. (2023). เกี่ยวกับวิธีการที่มีประสิทธิภาพของความร่วมมือแบบสหสาขาวิชาในวิทยาศาสตร์มรดกทางวัฒนธรรม. วารสารพิพิธภัณฑสถานพระราชวัง. (01) (33-49).
10	Pan Lusheng (2023). การสร้างวินัยของมรดกทางวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์มรดกทางวัฒนธรรม การศึกษาประเพณีพื้นบ้าน (01) (18-25)
11	Yan Changgui. (2019). 1949- -2019. วารสารมหาวิทยาลัยครูแห่งจีนกลาง (ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), (05) (128-141)

เลขที่	ไม้ไผ่และผ้าไหมฉินและฮั่นค้นพบในหูหนาน
12	หยาง ป๋อ (2022) รัฐสงครามฉินและฮั่น วรรณกรรมและอารยธรรมคลาสสิก สังคมศาสตร์ของจีน (09) (183-208)
13	โจวเต็งเว่ย (2024) การหมุนเวียนและการพัฒนาของราชวงศ์ฉินและฮั่น วัฒนธรรมการแพทย์แผนจีนแบบดั้งเดิม (06) (233-242)
14	หลิว เหยียนจวน (2019) วรรณคดีสมัยราชวงศ์ฉินและฮั่น ภาษาสมัยใหม่ (10) (40-44)

การวิเคราะห์ข้อมูล เอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ประกอบด้วย เอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ และบทความวารสาร การวิเคราะห์เนื้อหา เช่น ประเภท สไตล์ศิลปะ และค่าการใช้งานของไม้ไผ่และไหมหูหนานฉินและฮั่น ไม้ไผ่และไหมของหูหนานฉินและฮั่นมีความอุดมสมบูรณ์ โดยแต่ละชนิดและประเภทมีลักษณะและรูปแบบเฉพาะของตัวเอง การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าไม้ไผ่และไหมของหูหนานฉินและฮั่นมีความอุดมสมบูรณ์ในหูหนานตอนกลาง หูหนานตะวันตก และภูมิภาคอื่น ๆ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ การกระจายทางชาติพันธุ์ และสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของภูมิภาคเหล่านี้ นอกจากนี้ ไม้ไผ่และไหมของหูหนานฉินและฮั่นยังได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะทางวัฒนธรรมพหุวัฒนธรรมและบูรณาการ การศึกษานี้ใช้ไม้ไผ่และไหมหลัก 5 แห่งของหูหนานฉินและฮั่นเป็นขอบเขตของการศึกษาวิจัย โดยส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในหูหนานตอนกลางและหูหนานตะวันตก

ภาพที่ 1 การกระจายตัวของผ้าไหมฉินและฮั่นในแต่ละภูมิภาคของหูหนาน

ที่มา: หลิน ชิวชิว (2024)

5. ผลการวิจัย

5.1 จากการทบทวนวรรณกรรมและการปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านไม้ไผ่และไหม ได้มีการศึกษาการประยุกต์ใช้ไม้ไผ่หุหนานฉินและอื่นในสาขาวิชาต่างๆ ภายใต้บริบทของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรม ได้มีการวิเคราะห์การจำแนกประเภทศิลปะมรดกทางวัฒนธรรมหุหนานจากมุมมองของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมเข้ากับหลักสูตรการเขียนอักษร และได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

ไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและอื่น มณฑลหุหนานมีแหล่งไม้ไผ่และไหมที่พบมากในราชวงศ์ฉินและอื่น

พู่กันของหุหนานได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรม Chu ของมณฑลหูเป่ย์ที่อยู่ใกล้เคียง และมีสไตล์การประดิษฐ์ตัวอักษรเฉพาะตัวและลักษณะความงามที่แปลกประหลาดภายใต้จิตวิญญาณแห่งเหตุผลในทางปฏิบัติ เมื่อผสานพู่กันไม้ไผ่ของฉินและอื่นและมรดกทางวัฒนธรรมไหมเข้ากับหลักสูตรการประดิษฐ์ตัวอักษร ควรให้ความสำคัญกับความหมายแฝงของมรดกวัฒนธรรมดั้งเดิมให้มากขึ้น

หลักสูตรที่ผสมผสานระหว่างผ้าไหมและการเขียนพู่กันในสมัยราชวงศ์ฉินและอื่นเป็นการสืบทอดและพัฒนาการของโบราณวัตถุที่ค้นพบ และยังเป็นแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม หลักสูตรนี้สามารถทำให้โบราณวัตถุที่ขุดพบมีความเชื่อมโยงกับหลักสูตรการเขียนพู่กันของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม รูปแบบของผ้าไหมที่ขุดพบในแต่ละช่วงเวลาจะแตกต่างกันและจำเป็นต้องพิจารณาถึงรูปแบบดังกล่าว การสร้างระบบการสอนที่มีลักษณะเฉพาะของศิลปะการเขียนอักษรด้วยไม้ไผ่ของหุหนาน จะทำให้หลักสูตรการเขียนอักษรด้วยไม้ไผ่และไหมของฉินและอื่นมีความมีชีวิตชีวามากขึ้นในการกำหนดเนื้อหาหลักสูตร การพัฒนาการศึกษาการเขียนอักษรจีนสามารถผสมผสานกับเทคนิคการเขียนอักษรจีนในสมัยราชวงศ์ฉินและอื่นเป็นแนวทางใหม่ในการสอนการเขียนอักษรจีน

ปัจจุบันศิลปะการเขียนอักษรด้วยไม้ไผ่และไหมกำลังได้รับความนิยม ศิลปินใช้ไม้ไผ่และไหมของฉินและอื่นเป็นต้นแบบในการสร้างผลงานการเขียนอักษร

วิธีการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมในการพัฒนาการสอนศิลปะหลักสูตรการเขียนอักษรจีนในมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สเนอร์มอล

ประการแรก การจำแนกประเภทของลายอักษรในสมัยราชวงศ์ฉินและอื่นและมรดกทางวัฒนธรรมไหมของรูปแบบศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษร ลายอักษรและไหมในสมัยราชวงศ์ฉินและอื่นสามารถจำแนกและแบ่งออกเป็นลายอักษรในสมัยราชวงศ์ฉินและอื่น ซึ่งมีความแตกต่างของรูปแบบการประดิษฐ์ตัวอักษรจากภูมิภาคเฉพาะของหุหนาน รวมกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่นในหุหนาน ในสมัยราชวงศ์ฉิน อักษรทางการถูกสร้างขึ้นในช่วงปลายยุคและวิวัฒนาการมาเป็นอักษรตราประทับ หลังจากสถาปนาจักรพรรดิองค์แรกของราชวงศ์ฉิน กฎหมายของ "หนังสือเล่มเดียวกัน" และรูปแบบมาตรฐานของ "อักษรตราประทับขนาดเล็ก" อย่างเป็นทางการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการเขียน เรียกว่า "อักษรทางการ" ในช่วงกลางและปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันตก รูปแบบการเขียนอักษรทางการแบบสมบูรณ์ ทั้งในด้านการเขียนที่มีประสิทธิภาพและความสวยงามของการเขียน โดยยังคงลักษณะเฉพาะและรูปแบบของอักษรบนแผ่นจารึกอื่น ทำให้เกิดการเขียนอักษรทางการที่มีเอกลักษณ์ มีความหมาย สุนทรีย์ และคุณค่า รูปแบบการเขียน

อักษรในยุคแรก ๆ ก็ได้รับการปลูกฝังในการเขียนและได้รับความสนใจอย่างสูงจากนักวิชาการและศิลปิน

ประการที่สอง ดำเนินการเยี่ยมชมภาคสนาม โดยจัดให้นักเรียนไปที่พิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งและพิพิธภัณฑ์ฉางซาเพื่อชมงานไหมแท้ ให้นักเรียนได้สัมผัสเสน่ห์ของมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและฮั่นด้วยตนเอง สังเกตอักษรจีนที่เขียนบนหนังสือไหมในระยะใกล้ ศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเอกสารการเขียนอักษรจีนโบราณ และเขียนความรู้ทางทฤษฎีเกี่ยวกับแผ่นไม้และผ้าไหมของฉินและฮั่น ตลอดจนให้ผู้เรียนเขียนบทความทางทฤษฎีเกี่ยวกับการผสมผสานระหว่างแผ่นไม้ของฉินและฮั่นและการประดิษฐ์ตัวอักษร และมีส่วนร่วมในฟอรัมวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแปลงและผสมผสานทฤษฎีและการสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไม้ไผ่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นในหูหนาน ในช่วงต้นทศวรรษ 1980 ในปี ค.ศ. 1973 นักโบราณคดีชาวจีนได้ค้นพบแผ่นไม้ไผ่อันล้ำค่าจำนวนมากเมื่อขุดค้นสุสานอันหมายเลข 3 ในหม่าหวางตู่ เมืองฉางซา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือที่เขียนด้วยผ้าไหมมากกว่า 20 เล่ม ซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมดมากกว่า 120,000 คำ รวมถึงภาพวาดบนผ้าไหมหลายภาพและแผ่นไม้ไผ่สำหรับการแพทย์ หงโหลว (1974) กล่าวว่าอักษรของหนังสือไหมที่ขุดพบชุดนี้มีทั้งอักษรตราประทับ อักษรทางการ หรืออักษรอื่น ๆ เมื่อพิจารณาจากลักษณะของอักษรแล้ว พบว่าไม่ได้เขียนโดยคนคนเดียว และยังมีความแตกต่างกันในเรื่องของเวลาอีกด้วย จากแผ่นไม้ไผ่ที่ขุดพบในสุสาน ทราบว่าสุสานแห่งนี้ถูกฝังไว้ในปีที่ 12 ของยุคชู่หยวนของจักรพรรดิเหวินแห่งราชวงศ์ฉิน ดังนั้น ช่วงเวลาที่หนังสือไหมและแผ่นไม้ไผ่ชุดนี้ถูกเขียนขึ้นนั้นมีอายุน้อยกว่า 2,140 ปีมาแล้ว การวิจัยเกี่ยวกับหม่าหวางตู่จึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาอักษรจีน ยา ประวัติศาสตร์ วรรณคดี และกฎหมาย เนื่องจากหนังสือไหมหม่าหวางตู่มีหนังสือเกี่ยวกับการแพทย์ การวิจัยจึงมุ่งเน้นไปที่การแพทย์เป็นหลัก และมีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนอักษรและการประดิษฐ์ตัวอักษรที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งซีจื้อเฉิง (2001) ได้อภิปรายเกี่ยวกับลักษณะความงามของอักษรทางการโบราณในหนังสือไหมหม่าหวางตู่จากมุมมองของรูปแบบเส้น การวิจัยด้านความงามเกี่ยวกับศิลปะการเขียนอักษรของหนังสือไหมหม่าหวางตู่จึงปรากฏต่อหน้าสาธารณชนอย่างเป็นทางการ

ในปี 1996 แผ่นไม้ไผ่สามก๊กแห่งซูมาโหลว เมืองฉางซาเริ่มปรากฏขึ้นในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ช่งเส้าฮัว (1998) เสนอความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับแผ่นไม้ไผ่สามก๊กแห่งซูมาโหลว เมืองฉางซา ในเวลาต่อมา การวิจัยแผ่นไม้ไผ่สามก๊กแห่งซูมาโหลว ฉินและฮั่นค่อย ๆ เพิ่มขึ้น แต่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่อักษรจีน ระบบเศรษฐกิจ และระบบการเมือง จนกระทั่งกัว ซื่อเซียน (2012) นำการวิเคราะห์ลักษณะเส้นมาใช้ จึงเริ่มมีการอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนอักษรของแผ่นไม้ไผ่สามก๊กแห่งซูมาโหลว เมืองฉางซา การขุดค้นแผ่นไม้ไผ่อื่นๆ ในหูหนานทำให้การวิจัยเกี่ยวกับศิลปะการเขียนอักษรของแผ่นไม้ไผ่แห่งฉินและฮั่นในหูหนานค่อย ๆ เพิ่มขึ้นหลังจากเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 การศึกษาแผ่นไม้ไผ่แห่งฉินและฮั่นได้ผ่านกระบวนการตั้งแต่การศึกษาเนื้อหาข้อความไปจนถึงการเน้นที่อักษรจีนและศิลปะการเขียนอักษร กระบวนการนี้ก่อให้เกิดผลงานวิจัยมากมาย รวมถึงการตีพิมพ์เอกสารวิชาการเรื่อง “Selected Bamboo Slips Excavated in Hunan” และการศึกษาการประดิษฐ์ตัวอักษรด้วยไม้ไผ่ของ Qin และ Han Hunan ได้บรรลุผลสำเร็จมากมายในการศึกษาการประดิษฐ์ตัวอักษรด้วยไม้ไผ่ของ Qin และ Han จากนั้น จึงได้บรรลุการเขียนอักษรจีนไว้ในหลักสูตรการเขียนอักษรจีนและได้

กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร วิธีการสอน ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และรูปแบบการเรียนการสอนของหลักสูตรการประดิษฐ์ตัวอักษรด้วยไม้ไผ่ของ Qin และ Han ของมหาวิทยาลัยหุหนานเฟิร์สนอร์มอล ได้ถูกจัดทำขึ้นในเบื้องต้น ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตรต้นฉบับไม้ไผ่และไหมสมัยราชวงศ์ฉินและฮั่น

ชื่อหลักสูตร	ผ้าไหมและผ้าฉินและฮั่น
หมวดหมู่หลักสูตร	หลักสูตรวิชาแกน (บังคับ)
สาขาวิชา	สาขาวิชาอักษรวิจิตรศิลป์
ชั่วโมงเรียน	48 (สอน 12 ปฏิบัติ 36)

ตารางที่ 4 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและตัวบ่งชี้การสำเร็จการศึกษาด้านการเขียนพู่กันไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษา	ดัชนีชี้วัดการสำเร็จการศึกษา
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 1: เพื่อทำความเข้าใจความสำคัญและความจำเป็นของหลักสูตรในสาขาการศึกษาและการสร้างสรรค์งานเขียนอักษรวิจิตร ตลอดจนการพัฒนาแผ่นไม้ไผ่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นในการวิจัยและการสร้างสรรค์งานเขียนอักษรวิจิตร เชี่ยวชาญทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับแผ่นไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น	จรรยาบรรณการปฏิบัติ วินัยการเรียนรู้ ความเข้าใจ	ความเชี่ยวชาญทฤษฎีพื้นฐานและการพัฒนาของแผ่นไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น เพื่อส่งต่อคนรุ่นหลัง รวมถึงเพื่อให้เข้าใจความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติ
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2: เพื่อทำความเข้าใจบทบาทสำคัญของแผ่นไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นในการพัฒนาแบบอักษร เพื่อแสดงรายการแบบจำลองคลาสสิกที่สำคัญของแผ่นหมึกของราชวงศ์ฉินและฮั่น	เข้าใจบทบาทที่สำคัญในการพัฒนา การสร้างสรรค์งานเขียนอักษร มีความสามารถในการปฏิบัติ	ฝึกฝนวิธีการและทักษะการคัดลอกแผ่นไหมฉินและฮั่น สามารถคัดลอกและขยายรูปแบบการประดิษฐ์ตัวอักษรคลาสสิกของแผ่นไหมฉินและฮั่นได้อย่างแม่นยำ พร้อมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ของโครงการ	ข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษา	ดัชนีชี้วัดการสำเร็จการศึกษา
ลักษณะเฉพาะ และรูปแบบของการเขียนอักษร วิธีการคัดลอกของแผ่นไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น มีทักษะในการคัดลอกและฝึกฝนการสร้างสรรค์		
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 3: เพื่อใช้วิธีการคัดลอกแผ่นไหมฉินและฮั่นและการขยายแผ่นไหมฉินและฮั่นอย่างถูกต้อง และมีความสามารถในการสร้างสรรค์	การวางรากฐานทางวิชาชีพ การสร้างสรรค์งานเขียนอักษร ความสามารถในการปฏิบัติ	มีความสามารถในการคัดลอกในระดับสูง สามารถเรียนรู้ลักษณะเฉพาะของสไตล์ปราชญ์ราชวงศ์ถังได้ และมีความสามารถในการสร้างสรรค์ระดับสูง

5.2 เนื้อหาหลักสูตร ประกอบไปด้วย ไม้ไผ่ฉินและฮั่น แบ่งออกเป็น 3 ประเภทตามราชวงศ์:

ไม้ไผ่ฉินและฮั่น ส่วนใหญ่หมายถึงไม้ไผ่ Liye Qin ที่ขุดพบในเซียงซี ไม้ไผ่สมัยราชวงศ์ฮั่น หมายถึง ไม้ไผ่ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก Zoumalou ไม้ไผ่จัตุรัส Changsha Wuyi ไม้ไผ่ราชวงศ์ฮั่นตะวันออก Dongpailou และไม้ไผ่ราชวงศ์ฮั่นสามก๊ก Zoumalou ที่พบในเขตเมือง Changsha และหนังสือไหม Mawangdui ที่พบจากสุสานชาวฮั่น Mawangdui

เนื้อหาในหลักสูตรได้รับการกำหนดขึ้นตามหมวดหมู่ที่แตกต่างกัน โดยแต่ละหลักสูตรสอดคล้องกับข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษาที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้และปฏิบัติ

แต่นักศึกษาก็ยังไม่สามารถเข้าใจเนื้อหา วัตถุประสงค์ และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากอักษรวิจิตรศิลป์ของหูหนานและฮั่นนั้นตีความได้ยาก และไม่สอดคล้องกัน นักศึกษาบางคนไม่เข้าใจลักษณะเฉพาะของรูปแบบอักษรวิจิตรศิลป์ของอักษรวิจิตรศิลป์หูหนานและฮั่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป้าหมายของหลักสูตรอักษรวิจิตรศิลป์หูหนานและฮั่นไม่ได้บรรลุผลตามที่คาดหวัง

โดยเป้าหมายหลักสูตรเดิม 1) เน้นย้ำถึงความสำคัญและความจำเป็นของหลักสูตรและแนวโน้มการพัฒนาของแผ่นไม้ไผ่และหนังสือไหมของฉินและฮั่น แต่ก็ไม่ได้อธิบายอย่างชัดเจนว่าจะนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการศึกษาการเขียนอักษรและการฝึกฝนสร้างสรรค์ได้อย่างไร นักเรียนอาจพบว่าการผสมผสานทฤษฎีกับการปฏิบัติจริงนั้นทำได้ยาก และขาดคำอธิบายเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสถานการณ์การประยุกต์ใช้จริง โดยกล่าวถึงเฉพาะทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ไม่ได้ระบุว่ามีการรวมเอาแง่มุมใดของทฤษฎีไว้ด้วย เช่น เครื่องมือเขียน ลักษณะของการใช้พู่กัน และเค้าโครงของบทเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญได้อย่างถูกต้องในระหว่างขั้นตอนการเรียนรู้ ซึ่งขอบเขตของทฤษฎีพื้นฐานไม่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจน

2) ขาดการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับความหมายทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางศิลปะอย่างลึกซึ้ง จึงส่งผลกระทบต่อความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับกระตาศาและหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและราชวงศ์ฮั่น การฝึกฝนทักษะในทางปฏิบัติ การคัดลอกและทักษะในทางปฏิบัติที่สร้างสรรค์ในระดับหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แบ่งย่อยระดับและมาตรฐานเฉพาะที่ควรบรรลุในแต่ละขั้นตอนเพิ่มเติม ทำให้ยากต่อการวัดความก้าวหน้าและข้อบกพร่องที่แท้จริงของนักเรียน

3) ในการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับกลยุทธ์และขั้นตอนเฉพาะเมื่อกล่าวถึงการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการคัดลอก นักเรียนอาจรู้สึกสับสนในการปฏิบัติและไม่ทราบวิธีการคัดลอกที่ถูกต้องและคัดลอกขยายได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีแก้ปัญหาไม่ได้กำหนดไว้เฉพาะอย่างเพียงพอ เกณฑ์การประเมินความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานไม่ชัดเจน และการกำหนดตัวบ่งชี้การประเมินไม่ชัดเจน จึงไม่เอื้อต่อการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

แนวทางการพัฒนา

1) ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความสำคัญและความจำเป็นของหลักสูตรตำราไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นในการศึกษาและการสร้างอักษรวิจิตรศิลป์ ตลอดจนแนวโน้มการพัฒนาของหลักสูตร เข้าใจทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้องของตำราไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่น สามารถอธิบายสถานการณ์การใช้งานเฉพาะของตำราไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นได้อย่างชัดเจน และนำความรู้ที่เรียนรู้ไปใช้ในการเรียนการสอนและการฝึกปฏิบัติสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยลักษณะเฉพาะของอักษรวิจิตรศิลป์ เราสามารถแยกแยะความแตกต่างในด้านวัสดุการทำงาน และรูปแบบระหว่างตำราไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นกับจารึกวัดของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก จารึกบนหน้าผา และอักษรทางการของราชวงศ์ชิง และให้ผู้เรียนมองเห็นและเข้าใจพื้นที่การกระจายตัวของไม้ไผ่หลักสี่ชนิดในราชวงศ์ฉินและไม้ไผ่หลักสามชนิดในราชวงศ์ฮั่น และเข้าใจความหมายแฝงสำคัญของไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่น

2) การวิเคราะห์แนวคิด ความงาม และอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมของยุคสมัยต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นในวัฒนธรรมดั้งเดิมของแผ่นไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่น และตีความคุณค่าทางศิลปะและความหมายทางวัฒนธรรมของสิ่งเหล่านี้ ด้านความสามารถในการปฏิบัติจริงได้รับการชี้แจงตามสามระดับ ได้แก่ ระดับเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง ในระดับเบื้องต้น นักเรียนสามารถคัดลอกเส้นและโครงสร้างที่เรียบง่ายของแผ่นไม้ไผ่และหนังสือใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นได้อย่างแม่นยำ ในระดับกลาง นักเรียนสามารถคัดลอกผลงานขนาดใหญ่ได้อย่างสมบูรณ์และสะท้อนลักษณะเฉพาะของสไตล์ ในระดับขั้นสูง นักเรียนสามารถสร้างผลงานที่สร้างสรรค์และบูรณาการได้ด้วยตนเอง

3) วิธีการและขั้นตอนเฉพาะเพื่อให้การคัดลอกและการขยายของแผ่นไม้ไผ่และต้นฉบับใหม่ของราชวงศ์ฉินและฮั่นมีความแม่นยำ เมื่อคัดลอกอย่างถูกต้อง ควรใส่ใจกับวิธีการสังเกตโครงสร้างการจับความหนาและระยะห่างของเส้น และการผสมผสานความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคลอย่างสมเหตุสมผล สามารถทำงานเป็นกลุ่มเพื่อดำเนินการศึกษาเฉพาะกรณี และสรุปผลโดยวิธีการอภิปราย การแนะนำ และการรายงาน

4) นำความรู้ทางทฤษฎีและทักษะในการปฏิบัติที่เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์และสามารถเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในการสร้างสรรค์และวัดผลได้ สามารถวิเคราะห์คุณค่าทาง

ศิลปะของไม้ไผ่และต้นฉบับใหม่ของฉินและฮั่นได้อย่างแม่นยำจากแง่มุมของการใช้พุทู้กัน โครงสร้างองค์ประกอบ และอ้างอิงถึงรูปแบบของไม้ไผ่และต้นฉบับใหม่ของฉินและฮั่นในการสร้างสรรค์ในแง่ของวิธีการสอน เนื่องจากเนื้อหาหมวดกติกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นนั้นอ่านยาก เราจึงควรพิจารณาเพิ่มวิธีการสอนแบบทัศนศึกษา โดยพานักเรียนไปที่พิพิธภัณฑ์ไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นและพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเพื่อชมไม้ไผ่และไหมดั้งเดิมของราชวงศ์ฉินและฮั่นที่ขุดพบในหุ่นขี้ผึ้ง การจัดเรียงคอลเลกชันไม้ไผ่และไหมในพิพิธภัณฑ์

ตารางที่ 5 แผ่นไม้ไผ่และต้นฉบับไหมในคอลเลกชันหุ่นขี้ผึ้ง

	ฉางซา ซูหม่าโหลว สามก๊ก อู่เจี้ยน	ฉางซา หม่าโหลว ราชวงศ์ฮั่นตะวันตก	หนังสือไหมหม่าหวาง
พิพิธภัณฑ์ หุ่นขี้ผึ้ง, พิพิธภัณฑ์ ฉางซา	 ที่มา: http://baike.baidu.com/cms/s/museum/v2/uploads/0006%E5%90%B4%E7%AE%80%E5%8F%8C%E9%9D%A2%E7%AD%BE%E7%89%8C%E5%8E%9F%E5%B0%BA%E5%AF%B8.png	 ที่มา: http://baike.baidu.com/cms/s/museum/v2/uploads/0017%E8%A5%BF%E6%B1%89%E8%B5%B0%E9%A9%AC%E6%A5%BC%E7%9F%AD%E7%AE%80%E5%8E%9F%E5%B0%BA%E5%AF%B8.png	 ที่มา: https://www.hnmuseum.com/sites/default/files/statics/zhutishoucang/03%E9%A9%AC%E7%8E%8B%E5%A0%86%E6%B1%89%E5%A2%93%E5%B8%9B%E4%B9%A6%E9%9B%86%E7%B2%B9/ หนังสือบนผ้าไหม/ คอลเลกชัน html#

นอกจากนี้ เรายังสามารถเพิ่มวิธีการสอนเชิงสำรวจเพื่อแนะนำให้ผู้เรียนสำรวจปัจจัยและปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาษา Qin และ Han เช่น วิวัฒนาการของแบบอักษร ทักษะการเขียน เพื่อปลูกฝังการคิดและความสามารถในการค้นคว้าของนักเรียน วิธีการสอนตามสถานการณ์ ผ่านการสร้างสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับแผ่นไม้ไผ่และหนังสือไหมฉินและฮั่น

นักเรียนสามารถสัมผัสถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และเสน่ห์ทางศิลปะ และเพิ่มความสนใจและความรู้สึกในการรับรู้ เรียนรู้ วิธีการวิเคราะห์กรณีศึกษา เลือกผลงานจากหนังสือใหม่ตัวแทนของงานศิลปะชิ้นและชิ้นเป็นกรณีศึกษาเพื่อวิเคราะห์ลักษณะงานศิลป์ คุณค่าทางศิลปะ และตำแหน่งในการพัฒนาการศิลป์ เพื่อปลูกฝังความสามารถในการวิเคราะห์และสร้างสรรค์ของผู้เรียน

วิธีการความร่วมมือแบบกลุ่ม ร่วมกันหาหรือเกี่ยวกับทักษะการคัดลอกและความคิดสร้างสรรค์ของแผ่นไม้และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น ส่งเสริมการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างนักเรียน และปลูกฝังการทำงานเป็นทีม

เอกสารข้างต้นนี้เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร และวิธีการสอนโดยการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของแผ่นไม้และไหมฉินและฮั่นของหูหนาน กับหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

โดยใช้การทบทวนวรรณกรรมและวิธีการวิเคราะห์ SWOT วิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย โอกาส และอุปสรรคของหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษรของราชวงศ์ฉินและฮั่น และทำความเข้าใจรูปแบบของหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษรของราชวงศ์ฉินและฮั่น ผ่านรูปแบบหลักสูตรศิลปะการประดิษฐ์ตัวอักษรที่มีอยู่ ซึ่งจะได้รับรูปแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและฮั่น มณฑลหูหนาน

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ SWOT เกี่ยวกับการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นในหลักสูตรการสอนศิลปะการเขียนพู่กันจีนที่มหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล

ชื่อโครงการ		การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและฮั่นและหลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหูหนานเฟิร์สนอร์มอล	
ปัจจัยภายใน		สภาพแวดล้อมภายใน	
ปัจจัยภายนอก		จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
สถานการณ์ภายใน	โอกาส (O)	(SO) 1. ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางการศึกษาที่หลากหลายและการสนับสนุนนโยบาย เสริมสร้างโครงสร้างของครู และฝึกอบรมกลุ่มครูมืออาชีพที่เชี่ยวชาญในมรดกทางวัฒนธรรมของแผ่นไม้และการสอนผ้าไหมและการเขียนพู่กันของราชวงศ์ฉินและฮั่น 2. ผสมผสานผลงานวิจัยทางวิชาการและการพัฒนาเทคโนโลยี	(WO) 1. เมื่อพิจารณาถึงปัญหาครูไม่เพียงพอและระบบหลักสูตรที่ไม่สมบูรณ์แบบ จึงควรเสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเชิญผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการมาบรรยายและให้คำแนะนำการสอนและในขณะเดียวกันก็เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ เพื่อปรับปรุงระบบหลักสูตร

		ดิจิทัล พัฒนาสื่อการสอนและทรัพยากรการสอนมรดกวัฒนธรรม การประดิษฐ์ตัวอักษรของราชวงศ์ฉินและอื่นที่มีลักษณะ เฉพาะและหลักสูตรการประดิษฐ์ตัวอักษรของจีน 3. คว่าโอกาสในการเพิ่มความสนใจทางสังคม และดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและมีสีสัน เช่น นิทรรศการศิลปะการเขียนตัวอักษร การบรรยายทางวิชาการ ฯลฯ เพื่อเผยแพร่หลักสูตร	2. เนื่องจากรากฐานของนักเรียนยังไม่ได้พอ จึงควรให้จัดการศึกษาความรู้และปรับพื้นฐานด้านการเขียนอักษรวิจิตรศิลป์ให้ทั่วถึง และเปิดหลักสูตรเตรียมความพร้อมหรือหลักสูตรเลือกเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนอักษรวิจิตรศิลป์ของนักเรียน 3. ใช้การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ขยายช่องทางการเข้าถึงทรัพยากรการสอน และร่วมมือกับสถาบันที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาทรัพยากรการสอนแบบดิจิทัลร่วมกัน
	ภัยคุกคาม (T)	(ST) 1. ให้ความสำคัญกับข้อได้เปรียบที่เป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉินและอื่นอย่างเต็มที่ สร้างหลักสูตรการเขียนอักษรวิจิตรที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและสร้างการแข่งขันที่แตกต่างกับหลักสูตรทางวัฒนธรรมดั้งเดิมอื่น ๆ 2. เสริมสร้างการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมหลักสูตรศิลปการประดิษฐ์ตัวอักษร เปลี่ยนแปลงแนวคิดทางสังคม ปรับปรุงการรับรู้ทางสังคมเกี่ยวกับหลักสูตรศิลปการประดิษฐ์ตัวอักษร 3. สร้างความร่วมมือในการเผชิญแรงกดดันของการสืบทอดวัฒนธรรม เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันคุ้มครองวัฒนธรรม และร่วมกันส่งเสริมการปกป้องและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของราชวงศ์ฉิน อื่น และผ้าไหม	(WT) 1. ปรับปรุงการจัดหลักสูตร จัดสรรเวลาและทรัพยากรในการสอนอย่างเหมาะสม และหลีกเลี่ยงความขัดแย้งกับหลักสูตรวัฒนธรรมดั้งเดิมอื่น ๆ 2. ใส่ใจการเปลี่ยนแปลงของตลาด ปรับเนื้อหาและวิธีการสอนอย่างทันท่วงที และปลูกฝังพรสวรรค์ด้านการเขียนอักษรให้ตรงตามความต้องการของสังคม 3. เสริมสร้างความร่วมมือกับวิสาหกิจและสังคม ขยายช่องทางการจ้างงาน และปรับปรุงความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มของนักศึกษาในการเรียนรู้หลักสูตรการประดิษฐ์ตัวอักษร

การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นเข้ากับหลักสูตร การเขียนอักษรจีนมีข้อดีและโอกาสบางประการ แต่ก็ต้องเผชิญกับข้อเสียและภัยคุกคามบางประการ เช่นกัน การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมจะช่วยให้นำไปใช้ประโยชน์จากข้อดีได้เต็มที่ ควาโอกาส รับมือกับ ภัยคุกคาม ส่งเสริมการนำหลักสูตรบูรณาการไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6. อภิปรายผลการวิจัย

หลักสูตรการเขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหนานหนิงเฟิร์สเนอร์มอล เป็นหลักสูตรที่นำมรดก ทางวัฒนธรรมมาเชื่อมโยงผสมผสานกับการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะในการถ่ายทอดลักษณะ รูปแบบ ทักษะของวัฒนธรรมดั้งเดิม เมื่อสังคมเปลี่ยนไป หลักสูตรการ เขียนพู่กันจีนของมหาวิทยาลัยหนานหนิงเฟิร์สเนอร์มอลมีปัญหาสำคัญในเรื่องวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และวิธีการสอน ในแง่ของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทิศทางที่เฉพาะเจาะจงและข้อกำหนดในการบูรณา การมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้ความเข้าใจและ ความตระหนักในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของนักเรียนมีน้อย Liu Zhenghong และ Sun Lei (2022) กล่าวว่าหากไม่มีใครเข้าใจและใช้วัฒนธรรมที่หลงเหลือจากประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมเหล่านี้จะ กลายเป็น “วัตถุที่ตายแล้ว” โดยไม่มีคุณค่าทางปัญญาหรือคุณค่าในการใช้งาน ในกระบวนการเรียนรู้ มี วิธีการสอนเป็นแบบดั้งเดิมและเป็นแบบเดียว ขาดนวัตกรรมและการเรียนการสอนเชิงโต้ตอบ และไม่สามารถในการกระตุ้นความสนใจและความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึง ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนการสอนและความเชี่ยวชาญเชิงลึกของนักเรียนในศิลปะการเขียนพู่กันไม้ไผ่ และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่น ดังนั้น หลักสูตรจะต้องมีการพัฒนาด้วยการบูรณาการมรดก วัฒนธรรมกับหลักสูตร ด้วยเทคนิค วิธีการที่ทันสมัย ทันต่อสังคมใหม่ สังคมร่วมสมัย ซึ่งต้องเผชิญกับ ปัจจัยปัญหาต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกในระบบการศึกษาที่มีการแข่งขันสูง

การพัฒนาหลักสูตรด้วยวิธีการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน (Wang Yu, 2023) กล่าวว่า การอ้างอิงและการศึกษาการประดิษฐ์ตัวอักษรด้วยไม้ไผ่และผ้าไหมเป็นแนวโน้ม สำคัญในการพัฒนาอักษรวิจิตรจีน ปกป้องการสืบทอดมรดกวัฒนธรรม อันจะส่งผลรวมไปถึงการ พัฒนาวัฒนธรรม สร้างวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ยังคงเอกลักษณ์ รูปแบบ วิธีการของวัฒนธรรมดั้งเดิมให้ ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเข้าใจในคุณค่าและความงามของมรดกวัฒนธรรมของตน

7. องค์ความรู้ใหม่

การวิเคราะห์การบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนศิลปะใน หลักสูตรการเขียนอักษรจีนของมหาวิทยาลัยหนานหนิงเฟิร์สเนอร์มอล สรุปองค์ความรู้จากการวิจัยได้ดังนี้ หลักสูตรการเขียนอักษรจีนด้วยไม้ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นของมหาวิทยาลัยหนานหนิงเฟิร์สเนอร์ มอล มีความสำคัญทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ผ่านการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตรอย่าง ละเอียดและการสำรวจการบูรณาการ จะช่วยให้มีข้อมูลอ้างอิงที่มีประโยชน์สำหรับการพัฒนาการศึกษา การเขียนอักษรในอนาคต การทำงานร่วมกันของโรงเรียน ครู และนักเรียน จะทำให้มรดกทางวัฒนธรรมไม้ ไผ่และไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นและการเขียนอักษรจีนบูรณาการกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการ พัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรการเขียนอักษรจีน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 การเสริมสร้างความสำคัญของการบูรณาการมรดกทางวัฒนธรรมกับหลักสูตรการเรียนอักษรวิจิตรศิลป์ รวมมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของราชวงศ์ฉินและฮั่นเข้าในระบบหลักของหลักสูตรการเรียนอักษรวิจิตรศิลป์ และชี้แจงวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาการสอน และมาตรฐานการประเมิน ในเวลาเดียวกัน ควรสนับสนุนให้ครูมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการฝึกอบรมและการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 สร้างและปรับปรุงกลไกการให้คำแนะนำที่มีประสิทธิภาพ ควรกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และแนวทางการสอนที่ชัดเจนแก่ผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระตุ้นความสนใจและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ของนักเรียน ควรจัดกิจกรรมการสอน และโครงการปฏิบัติที่หลากหลายเพื่อชี้นำผู้เรียนให้มีส่วนร่วมและปลูกฝังความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

8.2.2 ปรับปรุงการออกแบบหลักสูตรเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับมรดกทางวัฒนธรรม ในการจัดระเบียบและจัดเรียงเนื้อหาหลักสูตร ควรสำรวจความหมายของมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของฉินและฮั่น ผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบการประดิษฐ์ตัวอักษร เช่น พู่กัน โครงสร้าง และองค์ประกอบ และควรมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ภาพดิจิทัลของมรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และผ้าไหมของฉินและฮั่น ในการประดิษฐ์ตัวอักษรเสมือนจริง

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการวิจัยร่วมกับสถาบันวิจัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมรดกวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของฉินและฮั่น โดยอาศัยข้อดีและโอกาส และใช้ทรัพยากรภายนอกให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อปรับปรุงคุณภาพและการบูรณาการ

8.3.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้มรดกทางวัฒนธรรมไม้ไผ่และไหมของฉินและฮั่น และกำหนดมาตรการที่ชัดเจนเพื่อลดผลกระทบจากการแข่งขัน รวมถึงสร้างกลยุทธ์และรูปแบบการบูรณาการอย่างยั่งยืน

9. บรรณานุกรม

- Cao Junping. (2004). Research on the dilemma of calligraphy teaching in current normal universities and its countermeasures. *Calligraphy and calligraphy Art*. 2. 25-26.
- Guo Shixian. (2012). On the calligraphy form of Wu Jian in Changsha. *The Journal of the National Museum of China*. 05. 82-94.
- Hong Loa. (1974). Introduction to silk manuscripts unearthed from the No.3 Han Dynasty Tomb in Mawangdui, Changsha. *Historical research*. 2. 80-82.

- Hong Lou. (1974). Introduction to silk manuscripts unearthed from the No.3 Han Dynasty Tomb in Mawangdui, Changsha. **Historical research**. 2. 80-82.
- Liang Datao. (2020). The realistic dilemma and development principle of higher calligraphy education under the background of all-media era. **Calligraphy education**. 10. 40-45.
- Liu Zhenghong & Sun Lei. (2022). Research on the educational inheritance of intangible cultural heritage under the background of the new era. **Art Education Research**. 7. 102-106.
- Song Shaohua. (1998). Big sound xi sound - on the preliminary understanding of The Three Kingdoms in Changsha. **Chinese calligraphy**. 2. 7-10.
- Wang Yu. (2023). Expansion and exploration of calligraphy style in college art education professional calligraphy course. **Art Education Research**. 10. 75-77.
- Xi Zhiqiang. (2001). The aesthetic characteristics of the ancient scribe. **Journal of Human Agricultural University (Social Science edition)**. 2. 80-82.
- Yu Xiaoyong. (2016). On the significance of han dynasty slips and calligraphy to the teaching of official script. **Chinese calligraphy**. 5. 172-174.